

KAPITOLA 3

Robin je odvedl do zadní části paláce, kde byly stáje. Po cestě zaslechl Frankie vytí a štěkot. Max tlumeně zavrčel. Když Robin otevřel dvojité dveře, vyběhla ven smečka psů, která za sebou táhla dřevěné saně. Frankie uskočil dozadu a Max mu skočil do náruče, ale psi se zastavili těsně

před nimi a mávali ocasy. Měli hustou světlou srst a jasně modré oči.

„Naskočte si,“ vyzval je Robin, chopil se otěží a skočil do zadní části saní. Frankie musel se svými kamarády stát na příčnίκu saní před ním, jen kousek nad zemí. Jakmile byli na saních, psi zabrali.

„Vpřed!“ zvolal Robin a ostře hvízdal. Saně se ve sněhu zakymácely, psi divoce štěkali a od nohou jim odletovala sněhová břečka.

Max se skrčil pod desku, na které byl Robin a pomocí zubů vytáhl červenou vlněnou čepici. Malému psu byla akorát a Frankie mu ji pomohl nasadit.

„Tady máš, brachu,“ prohodil k němu.

Robin vytáhl kompas. Dokázal řídit psy pomocí nejjemnějších pohybů svých kožených opratí. Brzy nechali palác za sebou, skrytý za stromy. Před nimi se v dáli rýsovaly vysoké hory, celé pokryté sněhem.

„To je nádhera,“ zvolal Charlie do svištícího zvuku skluznic.

Projeli kolem hustého lesa a malých dřevěných chatek, kde, jak hádal, museli žít elfové. Bylo těžké si představit, že by zde mohlo být něco živého, ale sem tam uviděl nějakého ptáka, jak na zasněžené větvi zamával

křídly nebo lehkonožého zajíce,
kličkujícího mezi stromy.

Psi běželi o sto šest, jejich nohy se míhaly a růžové jazyky jim visely z úst. Frankie si všiml něčeho vpředu – země dostala poněkud jinou barvu, téměř modrou, a zdálo se, že se svažuje dolů.

„Zpomal!“ obrátil se na Robina.

Ale elf švihl opratěmi ještě více.

„Musíme sebou pohnout. Ještě máme daleko do - “

Najednou země pod skluznicí zaskřípala. Ve sněhové krustě se objevila klikatá trhlinka, které se k nim rychle přibližovala. Přicházela z místa, kde viděli podivnou prohlubeň. Frankie popadl otěže a vší silou zatáhl.

Sáně se stočily doleva a téměř se převrátily. Charlie narazil do Louisy a oba dva spadli do sněhu.

„Hej!“ zvolal Robin a narovnával si čepici. „Proč jsi to udělal?“

Frankie kývl hlavou směrem na cestu, po které jeli. „Kvůli tomuhle!“ odpověděl mu.

Jen o několik metrů dále se země rozštěpila a vytvořila trhlinu. Frankie vystoupil ze sání a opatrně šel k jejímu okraji. Podíval se dolů a zalapal po dechu. Byla tak hluboká, že nedohlédl ani na její dno.

Ostatní se k němu připojili. „Dobrá práce, Frankie,“ pochválil je Charlie. „To bylo jen tak tak!“

Robin se k okraji ani nepřiblížil.
„Budeme se muset otočit a jet zpátky,“ oznámil jim.

„A nechat Krampuse, aby vyhrál?“ zeptala se Louisa. „Ani náhodou!“

Robin si zkřížil ruce na prsou.
„Budeme se muset vrátit zpátky a s prázdnýma rukama,“ řekl. „Je příliš široká, abychom ji mohli přeskočit.“ Frankie se na něj překvapeně podíval. Proč to vzdává tak rychle?

„Třeba ne,“ odpověděl Frankie. Ukázal na psy. „Když se dobře rozběhneme, mohli bychom to dokázat. Pomozte mi na této straně postavit rampu ze sněhu.“

„Dobrý nápad!“ zvolal Charlie.
„Můžeme to přeskočit tak, jak to
děláme na kolech v parku.“

Frankie nahrnul sních směrem
k okraji trhliny a udusal jej nohama.
Ostatní se k němu připojili – dokonce
i Robin – a netrvalo dlouho, když
vytvarovali ze sněhu můstek, který se
směrem k rozsedlině zvyšoval.

Frankie opět nastoupil na sáně, ale Robin zůstal stát ve sněhu. „Půjdeš s námi?“ zeptal se jej Frankie.

Elf vypadal nejistě, ale nakonec naskočil také. „To se mi asi jen zdá,“ zabručel.

Frankie zajel se sáněmi daleko od srázu a pak je otočil.

„Držte se pevně!“ zvolal a popustil oštěže. Psi se divoce rozštěkali.

„Počkej!“ zaštěkal Max. Vyskočil ze sání a uchopil do zubů jeden volný řemínek, aby jim pomohl.

Frankie byl na svého malého psa hrdý. „Vpřed!“ zvolal.

Psi unisono zatáhli, jejich nohy kmitaly vzduchem a sáně vystřelily

vpřed. Dřevěná platforma se třásla, jak se sáně blížily raketovou rychlostí k průrvě. Frankiemu zbělaly klouby a obličej mu bičoval ledový vítr.

„Dokážeme to,“ zamumlal si sám pro sebe. „Musíme to dokázat.“

Ale trhlina se zdála být širší každou vteřinu.

První psi dosáhli okraje rampy a vyskočili do vzduchu. Skočili do prázdného prostoru s tlapkami pod svými těly, a Frankie si najednou připadal, jako ve stavu beztíže. Letěli vzduchem!